

ČEŠI V AMERICĚ.

Mina Ulrichova, 17letá česká dívka, bydlící s rodiči svými v čís. 798 Jackson ave., Woodside, L. I., spáchala předminulou středou odpoledne v nepřítomnosti rodičů svých sebevraždu, poživši silnou dávku kyseliny karbolové. Za večer bouře sporozovali dva dělníci u Ulrichův záměstnané, že jsou okna otevřená, a proto odebrali se do domu, aby je zavřeli. V předání zakopli o mrtvolu mladé dívky. Přičina, jež dohnaná mladou dívkou k sebevraždě, není známa.

V Chicagu pšiel předminulý čtvrtek asi o 2. hod. ranní krajčan Ant. Reichrich, jenž zamožná jest v jednom modrém obchodě na 12. ul., neznámým strážníkem a oloupen o celou svou hotovost. Reichrich jest mrzák a nemohol brániti se lupiči, jenž po zámíenkou, nemá-li krajčan u sebe revolver, sáhl mu do kapes, vytáhl tobolku s 50 centy, peníze vybral a tobolku s hrozným zakletím hodil oběti své na hlavu. Reichrich polekan byl tak, že se sotva domů dovedl a k případu pouze na nátlak svého zaměstnavatele udal policii. Tato po srovnání lupiči pátrá.

V Manitowocu, Wis., zemřel předminulý pondělí odpoledne po krátké nemoci krajčan Frant. Míka, jeden z předních obyvatel města a starý osadník wisconsinský. Narodil se v Praze dne 1. srpna 1832 a zde se mu dostalo dobrého vzdělání. Studoval práva, ale nedostudoval, a v r. 1854 vystěhoval se do Ameriky. Usadil se napřed v Milwaukee, kde na začátku let sedmdesátých nechal se, když mu zrak stále ubývalo, na očích operovati. Při operaci však udeřil blesk a krajčan pšiel na dobro o zrak. Překládal z angličtiny i němčiny a bral na divadle českých i německých. Zabýval se též právníctvím a dělal soudního tlumočnicka v německé řeči. Napsal několik divadelních kusů, jež byly provozovány v Chicagu a Praze. Psal též hojně do časopisů, musely mu však psátí dcery, které všechny po česku vychovávají. V politice byl republikánem, dobrou řečníkem a pro stranu mnohdy řečnil jak česky, tak německy i anglicky. Zůstaly po něm tři provdané dcery, manželka zemřela mu v roce 1891.

Jednota Českých Dam dovršila v polovici t. m. 10,000 členek. Úkaz to jistě potěšitelný a svědčící o oblíbenosti damského spolku toho v kruzích žen a dívek českých.

V Clevelandu usmrčen byl předminulý pátek elevátorem 16letý krajčan Edward Brabec, jehož rodiče bydlí v č. 20. již. Dille ul. Mladý Brabec zaměstnan byl v 6. poschodí Caxton budovy, v níž nalézá se Columbia Ice Co., jako dodavatel ledu. Nemoha se dostat nákladního elevátoru, vstříhl nešťastný mladík hlavu do okénka, aby se přesvědčil, kde elevátor vězí. V též okamžiku sjele elevátor a zasáhl Brabec dvířka, než mohl hlavu z okénka vytáhnout. Nehodou krajanu byla hlava tupou hranou elevátoru uříznuta tak, že visela pouze na jednom svaly. Smrt byla okamžitou.

Krajan P. Josef Exler, bydlící v č. 223 Atwood ul., v Pittsburgu, Pa., vlastní sedm tisíc akrů nejlepší uhoelné půdy u dráhy a zakládá společnost na otevření dole. Ačkoliv by prý v Pittsburgu sám sehnati mohl dosti kapitálu, chce dříve přednost kapitálu českému. Krajčan, kteříž by se chtěli na podnikání tom podíletí, mohou dospati p. Exlerovi o bližší podrobnosti.

V Clevelandu pšiel předmin. sobotu k vážnému zranění 47letý krajčan Josef Kaminský, bydlící s rodinou svou v č. 2 Finn ul. Týž zaměstnan byl v kanále na Case ave. házečem vykopané hlíny do okovu, kteříž pomocí parostroje vyprazdňoval bydlí do železných vozíků. Pojednou sessula se jedna strana kanálu a nešťastný krajčan byl úplně zemřel zasypán. Týž byl vyhraban a polodůšený dopraven v ambulanci do nemocnice, kdež sledováno, že mu byla přerazena dvě žebra.

V Chicagu podlehl popálením předminulý čtvrtek ráno sleť synek Slovák Jan Rízka, hostinského v č. 710 již. Halsted ul. V úterý před tím brál si na pavlačce, a mál chvíli však pšiel do hostinské místnosti, zabalen jsa v plameny. Nebohý hošík byl na celé přední části těla a v obličeji popálen tak těžce, že vzdor všeliké pomoci lékařské po dvou hodinách téměř trápení popáleninám podlehl.

Krutým neštěstím postižena byla rodina p. Aloise Klapyky, člena divadelní společnosti Ludvíkovy, bydlící na Centre ave. a 19. ul. v Chicagu. Pl. Klapková dlela se čtyřmi dětmi již po několik týdnů na letním bytu v Cary, Ill., a v nedělí 14. t. m. odebral se

tam též p. Klapka. Ve středu na to strhl na sebe nejmenší synček Klapykův, 1 rok a 10 měsíců starý Vilém, nádobu s vařící vodou a zle se opačil. Rychle povolání lékař ošetřil chlapečka, nateč rodiče odebrali se s ním nejbližším vlakem do Chicaga. Zde dopravěn byl chlapeček do okresní nemocnice, kdež vzdor všem pomocím lékařské předminulý čtvrtek v poledne skonal.

V Chicagu sešiel v sobotu dne 13. t. m. 42 roky starý krajčan Rudolf Glickauf, bydlící s manželkou a pěti dětmi v č. 18 Fisk ul. Týž byl delší dobu bez zaměstnání a to působilo na mysli jeho tak zchabně, že na rozum se pomáhl a manželka jeho v obavě, že by mohl sobě aneb děťákům svým ublížiti, dala jej dopravit na pozorovací stanici. Odtud později dopravěn byl do ústavu choromyslných v Dunning. Nešťastný krajčan pšiel k radnic, kraj pšiel před 17 lety z Radnic, kraj pšiel před 35 lety z Radnic, kraj pšiel před 35 lety z Radnic, kraj pšiel před 35 lety z Radnic.

V Chicagu pšiel předmin. sobotu k vážnému zranění krajčan Jan Fišer, jenž s rodinou svou bydlí v č. 682 Van Horn ul. Týž zaměstnan jest již po delší dobu u firmy Crane Elevator Co. v č. 279 Dearborn ul., kdež mu byly při práci obě nohy hrozně rozmačkány. Byl dopravěn do okresní nemocnice, kdež lékaři prohlásili, že mu budou muset nejspíše rozdrčené nohy ojmouti.

V Chicagu usmrčen byl předminulou nedělí elektrickou károu 35letý krajčan Josef Velšek z č. 1197 již. Whipple ul. Týž vyšel si po třetí hod. odpolední na procházku, aby prý na čerstvém vzduchu zabral píchání v hlavě, kteréž přivodil si asi před čtyřmi týdny pádem s rychle jedoucí káry. Krátce po 25. ul. západním směrem k Albany ave. a jsa hluchotmý, neslyšel rychle přibližující elektrickou káru. Motorák J. Van Mourik (Vaňourek) zabrán byl v rozhovor s jistým cestujícím a obrácen jsa čelem do vozu, nespozoroval, že kára plnou prudkostí vrazila do nešťastného krajanu. Teprve na pokřik svědků hrůzného výjevu donucen byl zastaviti káru. Velšek usmrčen byl okamžitě a tělo jeho hrozně zohaveno. Vnitřnosti vyalily se z těla, levá ruka byla utržena a mrtvola ještě jinak znetvořena. Zřizenci pouliční dráhy zachránění byli před okamžitým ztrestáním jedině včasným příchodem policie. Nešťastný Velšek pocházel z Jickovic, okres milevský, kraj tábořský v Čechách a v Americe dlel teprve od 18. května t. r. Soudní vyšetřování případu toho bylo zavezeno.

V Clevelandu zvolen byl tajemníkem demokratického ústředního státního výboru 36letý český právník Harry Payer.

V Chicagu usmrčen byl předminulou nedělí brzy po půlnoci pouliční károu krajčan František Pekárek, když tento přecházel trať na 26. ul. bliže Turner ave. Nešťastný krajčan byl asi 42 roky starý a byl vdovcem. Do Ameriky přišel z Prahy asi před 18 roky od Klatov v Čechách.

Krajan P. Eduard Nepivoda z West Hoboken, N. J., provedl předminulý pátek zvláštní poslední vůli svého švakra Eduarda Herziga z č. 515 Monastery ul., West Hoboken, N. J., který si letos na nový rok vymínil, že tělo jeho má býti spáleno a popel vržen do oceánu. Dne 3. ledna byla mrtvola jeho spálena ve Fresh Pond, L. I. V pátek odpoledne vyjel si p. E. Nepivoda s ryby s Palisade Fishing klubem z Union Hill, N. J., k němuž též zessulý Herzig patřil. Vzal sebou urnu, obsahující popel Herzigův, ale nikomu se o tom ani slovem nezmičil. Když dojel na Fishing banks a členové klubu hodili své udice, Nepivoda požádal hudební kapelu, aby zahrála pohřební píseň a vysvětil zároveň, proč si to přeje. Na to uolomil hrdo popelnicu a mezi tím, co rybáři s obnaženými hlavami stáli a budba hrála "Nearer, my god, to thee", Nepivoda hodil popel svého švakra do moře.

Krajan Richard Čížek z Milwaukee dovedl se o své sestře Bertě, po níž deset let maral pátárl, teprve před dvěma týdny, když tato spáchala sebevraždu ve Waukegan, Ill. Vydal se ihned do města toho, aby dal mrtvolu sestry své vykopati a dopravit ji na hřbitov v Oconomowoc, Wis., kdež rodiče jejich jsou pochováni. Pan Čížek jest výpomocným superintendentem Prudential Insurance Co. v Milwaukee.

V Chicagu zraněn byl bolestně 12letý Václav Rychlý z č. 421 záp. 18. ul., jenž zaměstnan jest v tovaru na nábytek na Sangamon a Chicago ave. Dostal se do hádanky s jakýmsi židovským výrostkem, jenž jej bodl konečně do stehna, způsobiv mu ránu skoro pět palců dlouhou a pět palců širokou. Na těstě není zranění jeho nebezpečné.

V Clevelandu pšiel k vážnému zranění předminulý úterý 45-

letý krajčan Petr Švanda, bydlící v č. 115 Carren ul. Týž vezl se v pouliční káře a chtlé obestřeviti se na čerstvém vzduchu, vstoupil na stupátko, při tom však nepočínal si dosti opatrně a spadl hlavou na dlažbu. Byl vážně poraněn, avšak lékaři doufají, že bude na živu zachován.

K dějnám sítěk.

K darům, jimiž minulý práve století nás obmyslilo, patří také sítěk. Nadělány nám byly na počátku 19. století skoro současně s elektrickým světlem. Oba vynálezy nejevily se ovšem ihned tak dokonale jako dnes jsou, avšak byly v tehdejší době přímo epochální, velkolepé.

Kdo nezažil svícenů z rozsvětlováním v době předsvícirkové spojení, nemůže řádně oceniti pokrok, kterýž se stal vynálezem sítěk.

Jsou dosud paměťáci z let třicátých i pozdějších na živu, kteříž by mohli o tom celé kroniky vypravovat, jak tenkrát se rozdělal oheň a světlo. Též pisatel těchto řádků pamatuje se dobře na noční hrůzy, když něco neobvyčejného v noci se přihodilo a nebylo možno světla se dodělati, poněvať špatně scházel proud nebo bylo i buďto křesadlo, drobný křemen, tvrdé ublí a jiné nedostatky, což zejména ve vsích velmi často se stávalo.

V každé domácnosti byl tenkrát nedaleko peci, obyčejně v koutku u dveří zvláštní výklenek ve zdi nebo v podezděívce (u stavení dřevěných), kterému se říkalo troudu (k zubeňatě plátěné koušky) křemen, nebo dva jeho kusy jako pět velké a vedle těch tu a tam též voskované a na konci sfiněné i j. v roztažené síti smocené houzky, někdy i dřevěné tyčinky, řečené sítěk.

U samého trouduku bylo pevně do sloupů dvojitě zaraženo křesadlo (tupé železo z oceli) asi na 160 cm. od země vysoko. Vedle troudu se uschovávaly v trouduku jemné kusy uhlí z měkkého dříví, které často nahrazovalo proud, když ho nebylo, aneb když byl vylhký a nechtěl chytati od jisker z křesadla vyloučených. Křemenem se naráželo kosmo na křesadlo shora dolů, padající jiskry se zachycovaly troudem, doutnající proud se kladl na uhel, foukaním se tento rozžhavl a od něho pak teprve se rozžehala sítěk.

Kde neměli sítěk, a těch případy bylo nejvíce (též napofád), museli foukati do uhlí tak dlouho, až vyskočil plamének a od tohoto bylo třeba s jakousi zručností zapáliti rychle suchou, smolnou loučku z borového dřeva. S jakousi zručností pravím, neboť vylehly z uhlí plamének trval jen skoro na okamžik.

Již z uvedeného popisu vysvitá, že křesání a rozžehání v některých nepřehledných případech trvalo až 15 i 20 minut. Když tatíkoví z koutku u prstu již řinula krev (nárazy o křesadlo, neboť křesání se dělo po třech), pšezvala od něho rozžehací úkol matka, neb někdo státnější z rodiny. Za dne byl výstok ten ovšem snazší a když troudu došel, poslalo se k sousedovi, neboť za tehdejších časů nedá vyptývaly se pouze chléb, sůl, mouku atd., nýbrž i loučí, ano též troudu.

Proto každá hospodyně střežila trouduňkou okem bedlivým, zvláště když se chýlilo k večeru, aby v ní vše bylo v pořádku a dosti suchých loučí na kamnech.

V letech dvacátých vynalezene síce dvě umělé rozžehadla: Doebernerovo, ve kterém plyn vodík rozžhával na chvilky platinovou hubku a t. zv. elektrické zapalovadlo Fuersterbergo, ve kterém vodík se zapaloval elektrickou jiskrou, pomocí elektroforu před otvorem výtoku plynu těsně přeskakující a to jen tehdy, když otčením kohoutku plyn se vypouštěl. Oba tyto nástroje byly málo přístupné a těžko i nepohodlné se plénášely. Užíváno jich tu a tam jako zvláštností v přibytích bcháčů. V širší užíváni ani nevesly a lidu obecnému zůstaly úplně neznámý. Byly také drahé a dost nespolehlivé.

Již před tím (r. 1812) pokoušel se asistent Theodorův Chancel o vynález praktického rozžehadla. Z jeho pokusů vyšly t. zv. sítěk namáčivé, jichž hlavičky vedle síty obsahovaly chloračený draselnatý a které, aby se vzlyaly, musily se namáčeti do kyseliny sírové.

O zdokonalení těchto zápalek získal si nemalé zásluhy vídeňský průmyslník Štěpán Roemer. Ale namáčivé sítěk měly dlouho mnohé nedostatky a nebyly dosti přístupné. Stály mnoho peněz a proto není divu, že vedle nich všude křesací rozžehadla nezkrácené se udržovala, vyláště u kuřáků, kteříž později, když byly sítěk již dávno rozšířeny, houzevnatě ještě očíky se drželi. Pěkná očíka, ostrý pazourek a měkká hubka byly chloubou každého pořádného kuřáka.

Kdo sítěk kostičkovy vynalezl, se určitosti se neví. Jettel tvrdí, že

jistý Ludvík Kamerer, politiký véze na penovosti Hohenasperku ve Viterberku, od velitele penovosti obdržel dovolení, aby ve své šalání kobce se mohl baviti chemickými pokusy, tam prý vynáleš sítěk fosforové r. 1833.

Dle jiných jest vynálezcem sítěk Walker, angl. lékařník ve Stocktonu (1834) a dle zpráv Jenschovy byl šťastným vynálezcem sítěk stud. lučby Mađar Irynyi (Iryny) r. 1836-37.

Přiblížme-li ke svícenům rozžehání světla a rozdělvání ohně za oněch časů, pochopíme, že první škrtačí sítěk všude s jásotem byly uvítány. Ale starý zvyk spůsobil brzy opak toho. Šlo se jim vytvářiti s podezděíváním, nedověrovou, ba i pomluvy. Ovšem důlžno vyznati, že první sítěk fosforové s červenými hlavičkami, v papírových mošnicích, byly velice nedokonalé, snadno nahvíaly a pak nechtaly. Byly-li hodné suché, vznamly se často slabým třením o sebe samy a stávaly se takto nebezpečnými. Při škrtači o drsnou písčovou plochu nebo vápennou stěnu odletovaly jim často hlavičky, tak že mnohdy teprve páta až desátá z nich chytala. Proto se choválo křesání do troudu a hubky dále u veliké vážnosti v o mácnosti i později, kdy sítěk byly již dokonalejší.

R. 1847 naučil nás znáti vídeňský lučebník prof. Schroetter jiný tvar fosforu či kostku, t. zv. kostiček bezváry či červený, kterýž spůsobil u výroby sítěk značný pokrok, neboť kostiček červený není tak chytavý jako kostiček obyčejný či bílý a není jedovatý. Ale žádné světlo není bez stínu.

Vytýkalo-li se prvním kostičkovým sítěkám, že jsou jedovaté a pro přílišnou hořlavost nebezpečné, sledováno u pozdějších, nazývaných švédskými, jež velmi nenasadno chytají. Proto přece mají důležitost pro nás nesmírnou, již bychom teprve dovedli náležetě oceniti, kdýby jednou všecky sítěk náhle zmizely.

Dle statistických výpočtů vyrábí se v 62 továrnách na sítěk v Rakousku (bez Uherska) denně asi 484 miliony sítěk, což do roka (rok jen 300 dní počítaje) činí asi 145,200,000,000, t. j. 145 tisíc a 200 milionů, z nichž v tuzemsku ročně se spotřebuje 123,200 mil., a ostatní zbytek se prodává v cizemsku.

Za základ tu položena výroba r. 1899. Dle těchto dat dala by se roční spotřeba kostku na sítěk aspoň přibližně stanovití.

Nynější elektrické světlo nevyžaduje, jak známo, ke svému vznícení žádných sítěk ani zápalek vůbec. Kdýby jednou se stalo světlem všeobecným, jest otázka, zdali by sítěk přestaly? — Pochybujeme velice. Jako dosud trvá užívání svíček, olejových kahanů atd. při dokonalejších světelných jiných, tak i sítěk sotva kdy někým jiným, jednodušším a příručníjším rozžehadlem vytlačeny budou z užívání.

Nový pokrok u výroby sítěk je se stal, kdýby se podařilo vynalešiti hmotu, která by mohla nahraditi jedovaté a snadno vzňatelny kostik tak, že by sítěk její na každé, poněkud jen drsné ploše chytaly. Podnět k takému vynálezu dala již vláda belgická, vypisavši odměnu 50,000 franků tomu, kdo by takovou hmotu vynalezl.

Ve Švýcarsku vydán dne 1. července 1899 zákon, kterýmž dovoz sítěk a zápalek s bílým kostičkem písaš se zakazuje; tedy nepřijmí jiná hmotu se zádk. Nelze zneuznati, že kdýby ono množství kostičku, které do roka výroba sítěk vyžaduje, každoročně se přidal ve formě vhodné orné půdě, že by tato hojnější úrodou takový dárek štědrě odměnila.

A tak buď jednoduchý, každého dne a hodiny opětvně opakovaný děj zapalování sítěk myšlenky vážné, důležitosti národohospodářské, ovšem že jen ve hlavách uvažujících.

Zemědělská dělostřelba.

Kdýž před léty došly zprávy z Ameriky, že tam proti zhoubným mrakům začíná se užívatí stěbel, aby zamezen byl zloplavstvý účinek krupobití, nebylo zajiště nikoho, kdo by, pokrých pohrdlív ramey, nebyl se usmál a nepovolal zprávy za dokonalý hubbug, jaký kdy jen od druhého břehu Atlantiku byl k nám transportován. Leč nastojte! Minulou sotva několik let a pokusy přestaly se omezovati pouze na Ameriku. Právě dějí se dnes už také v Evropě a čím dále šílovněji. A co je nejnapadnější! Nedůvěřivá újvavost tak zvaných kruhů povoláníných začíná čím dále zjevňjti ustupovati pozornosti stále živější, s jakou zprávy o pokusech jsou sledovány. Otázka přetřásána v listech odborných, učených, listy hospodářské již začínají věnovati své sloupce, příslušné ilustrace podávají názorné ukázky těch nových "zemědělských kanonů", jež vztýčují svou nálevkovitou hlavě k obloze, připadají však jako předpotopní monstra, pro něž nalezly na první pohled špetku děvěry stojí už troškuku zabezpečování.

Než četné pokusy, posledně dobou prováděné, vedly k výsledkům čím dále pozoruhodnějším a není-li problém rozřešen již nyní, na základě docílených zkušeností možno doufati, že v době nedlouhé rozřešen dozajista bude.

Aby praktické důmyslnosti lidské bylo lze přijíti věci náležitě na kloub, bylo by především potřebí s určitostí věděti, jak se kroupy v mracích tvoří. O tom však pakuje mezi učenci mnoho náhledů, a všechny téměř se rozcházejí. Pravdě nejpodobnější zdá se ony, jež vysvětlují proměnu kapek v ledy účinkem nahromaděném tam elektřinou a tím povstalých elektrických vírů.

Již na konci 18. století podal se inženýr Quinquetovi zajímavý pokus. Nechal procházet elektrický jiskry kapkou vody, a za krátko tato dostala mléčnou barvu a zmrzla. A ti, kteří navázali na tuto teorii i vzali ji za základ, pšikli k vysvětlení pravdě nejpodobnějšímu.

Než podíváme se již na začátek vypovězené války obáváným kroupnosným nepřítelům. Pokusy děly se zvláště v Itálii, ve Francii a v Rakousku.

Používáno k tomu konci jakéhosi způsobu děla čili hmoždíže s nálevkovitou hlavní, širším otvorem k obloze obrácenou. V kritickém okamžiku počne se střílet proti mraku, jakmile toto do blízkosti dospělo, a účinkem ran, působících mocné rozvlánění vzduchové, tvoření krup se zamezuje a elektrické napětí oslabuje.

Nebude od místa v tomto případě zmíniti se o prastarém zvyku zvoniiti na mračna. Naše doba vtiskla mu naprosto cejch pověry, avšak tento, jak se zdá pověřený zvyk, má do sebe mnoho praktické. Mocnými údery na zvon spůsobí se vzduchové chvění podobné jako stělnou ranou, a jest tedy zvonění analogické se stělním. Ovšem že po rozvlánění stěrůch vzduchových nacházel blesk nejnadejší cestu do zvonice a jejího okolí, což bylo stinnou stránkou tohoto zvyku a přičinou, že od něho upuštěno.

Novým zemědělským kanonům nepronokuje se žádná budoucnost, a sice z té jednoduché příčiny, že jsou drahé. Ve Štyrsku vyrábí je již 240 K. na místě bez dopravy. Připomeťme-li k tomu stělvio, obsluhu a jiné a uvažme-li, že jeden silnější přístroj uchránil by přibližně plochu asi 40 měr, lze si snadno vypočítati, že by toto "ochraňování", jehož příznivé výsledky nejsou přece jen pro všechny případy zajištěny, pšišlo zemědělci velmi drahé. Mimo to, nehledě ani ke značnému nebezpečí osobnímu, jsou rány z hmoždíží příliš silné a mocné, čímž se stává, že mrak se roztrhá a že zanežene se nejen krupobití, ale i deště, jehož blahodárny účinek hospodářtí snad práve očekávali.

Proto cíperni a praktičtí Francouz pšikli na jinou myšlenku, a odstraněv drahé hmoždíže, sestrojili spůsobem velmi důmyslným rakety, vybuchující vysoko ve vzduchu, jež proti mrakům s tímtež účinkem vypalují.

Poslechněme referát o líčení účinku takové stěbely na zkoušku prováděné, přednesený panem Vidalem v Toulounu na schůzi zemědělců. Důlžno doložiti, že pan Vidale obrátá se otázku již po delší dobu vědecky, ehruje příslušná data a pozorování.

Dne 27. dubna byl náš kraj na vstvěn čtyřmi boulemi. Všechny znamenavaly se silným hromobitím a hojným deštěm s krupobitím. Na dvou činní jsem své pokusy, a sice v 9 hodin dopoledne a ve 3 hodiny odpoledne. V 10 hodin dopoledne. Nalézáme se uprostřed bouře, víchur burácí, krupobití hrne se s deštěm na naše hlavy a hrom bje na několik set metrů od nás do blízkých hospodářských stavení.

Stělba začala, první raketa explovala ve mracích s ohlušujícím třeskotem a krupobití okamžitě přestalo.

Tricet sekund prší ještě a po té v čeráném mraku, přímo nad námi, objevuje se kruhovitá trhlina, skrze níž možno spatřiti úplný horizont oblohu. Tento otvor ihned zase zmizel, přšelo dále bez krupobití a bouřka se vzdalovala.

18. května. K 11 hodině dopoledne pšihňala se prudká bouře s lijáčkem a kroupami. Blesk jšeděl za bleskem, víchur burácel a teplota sklesla náhle na 14 stup. C. Mráčna šla značně výše než při bouře předěšlé. Po 40 sekundách vylupujeme rakety proti větru směrem poněkud skloněným, aby spíše cíl zasáhly. Vltor odchlyuje raketu značné od původního směru a s touto diferencí důlžno počítati. Mřili jsme dobře, neboť stěbel vybuchují s velikým třeskotem kolmo nad námi, označující místo svého pásození vlečkami černého kouře, jež s mraky vítr rychle unáší.

Po druhé ráne krupobití přestalo a také dešť polevil. Tentokrát neobjevila se nám obloha, poněvať výbuch uděl se níže, než sporozorali jsme hned dvě světléjší trhliny, povstale nad místem výbuchu, což dokazuje, že účinek, ač na značné vzdálenosti, byl přece dostatečný.

Z výsledků těchto pokusů pšiel pan Vidale k následujícím závěrům:

1. vynalezenými raketami možno zameziti tvoření krup;
2. explome rakety spůsobuje v útroběch mraků znamenité trhliny;
3. ohněm účinku je výbuch rakety ve vzduchu, a
4. jak pokusy zjištěno, vybuchují rakety 400 metrů nad zemí, což dostatek, aby působily na mraky ve šírách ještě vyšších se pohybujiící.

Pan Vidale vřele doporučuje, aby stělba raketami všude byla na zkoušku podnikána.

Naše žirné kraje právě v době nynější bývají více než často navštěvovány kroupovou pohromou, jež zhoubný účinek níč pšes tu chvilí naději hospodářtí celých krajů. Nebylo by tedy od místa podobné pokusy podniknouti také i u nás. Výrobu a prodej raket by mohla převzítí vláda, rozumí se samo sebou, bez výdělku. Tak se aspoň děje ve Francii, ve Švýcarech i jinde. Ostatně ani u nás kromě zvědavosti nejsou položeny nijaké meze. Tucat raket podle výpočtů francouzských nestál by v ceně výrobní více než 12-15 korun.

Provedení pokusů bylo by ovšem třeba světiti lidem zkušeným. Také důlžno míti na zřeteli, že stěbel se jen tenkrát, je-li se opravdu obávati krupobití, aby omylem nebyl "zastřelen" mrak, kterýž snad nesl hospodářtí ve svých útroběch hojnou a očekávanou vlážíčku. N. L.

Několik slov

Pain-Killer

Přední Montrealský kněz, rev. James H. Dixon, rektor St. Judes a kanovník katedrálý efrské Kristovy, píše: "Dovolte mi poslati vám několik řádek odporučení Perry Davis Pain Killer. Užival jsem jej s úspěchem po třicet pět roků. Jest to prostředek, zasluhující všeobecně důvěry."

Pain-Killer

Dřevé velikosti, 25c. a 50c. Jest pouze jediný Pain Killer, Perry Davis.

Značně snižené ceny

po Omaha and St. Louis dráže.

Do BUFFALO, N. Y. ... Do CHICAGO, ILL. ... Do LOUISVILLE, KY. ... Do CLEVELAND, O. ...

Poloviční ceny tímto do všech míst za jbru i s úterý každého měsíce. Letní cený vyjetí do všech míst vyjetích jsou nyní v platnosti. O popláne loutky o pan americké vyprávě o letních cenách vyjetích a o všech jiných věcech hláste se v městské drážkové O St. L. dráhy 118 Farnam ul. (Faxon Hotel budova) neb pšise na Harry E. Moore, C. J. T. A., Omaha, Neb., neb na A. J. Sandy, C. J. T. A., Kansas City, Mo.

Otázky ženám.
 Jeste nervovní?
 Jeste úplně vyčerpána?
 Trpíte každý měsíc?
 Odpovězte "ano" k některým z těchto otázek, pak trpíte neduhy, které vřelí Wine of Cardui. Postarší ženy, které jsou vyčerpané a trpí neduhy, které jsou způsobeny tím, že jejich tělo není dostatečně vyživováno. Wine of Cardui, užíváno pravidelně, obnoví vaše zdraví a odstraní všechny tyto neduhy. Wine of Cardui, užíváno pravidelně, obnoví vaše zdraví a odstraní všechny tyto neduhy. Wine of Cardui, užíváno pravidelně, obnoví vaše zdraví a odstraní všechny tyto neduhy.

WINE of CARDUI

Uherské výrobky

Světlová povidla, ovlčí šír, papíri tařdrán, řeznek, brinsna, na prodej u **McCORD & BRADY,** Cor. 13th a Leavenworth, Omaha.

W. G. SLOANE & CO.
 obchodní dle
 nábytek, nádobím, roulety
 v řále 603, 507, 411 sev. 36. ulico, South Omaha.
 Telefon 3
 Zboží se prodává dle libosti buď sa hotov neb na splátky
C. H. Brewer & Co.,
 pohrobničtí a půjčovatelé koní
 420-422 sev. 26. ul., So. Omaha, Neb. Telefon řtalo 30.

I. W. HARPER
 KENTUCKY WHISKEY
 Na prodej u F. Sumeráka, K. Bartoše, J. J. F. a ve všech českých hostincích pr